

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720203262
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3720203262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu X. C. Q., Q. so sídlom X. XX, B., D.: XX XXX XXX, zastúpený P. X. X., advokátom, so sídlom E. XX, Q., proti žalovanej P. O., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom F. XX, o zaplatenie 3 100,11 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4Csp/46/2020-140 zo dňa 27. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Sudkyňa Okresného súdu Považská Bystrica P. A. A. **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 4Csp/46/2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť 3 100,11 eur so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 3 100,11 eur od 11.04.2019 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 2 000,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 2.000,- eur, len úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 100,11 eur do zaplatenia (výrok I.), povolil žalovanej splácať istinu spolu s príslušenstvom v splátkach po 100,- eur mesačne, keď prvá splátka je splatná 15.06.2021 a každú ďalšiu splátku je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi vždy do 15. dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok II.) a určil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník. Rozhodol podľa §1 ods. 2 veta prvá, § 2 písm. a),b) a d), § 7 ods. 1,2, § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 53b ods.1, § 53 ods. 9, § 100 ods.1, § 103 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 26.10.2018 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere (ďalej len ako „zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver v celkovej výške 2 000,- eur. Doba trvania zmluvy bola dojednaná ako určitá s dátumom poslednej splátky dňa 01.11.2023, úroková sadzba bola určená na 19,10 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov na 20,65 % ročne, celkové náklady spojené s úverom boli uvedené vo výške 1 119,40 eur, ktoré predstavovali sumu úrokov, ktoré sa žalovaná zaviazala zaplatiť za celú dobu čerpania úveru. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť bola určená na sumu 3 119,40 eur, výška jednej splátky 51,99 eur, počet splátok bol dohodnutý

na 60, s tým, že dátum splatnosti každej splátky bol určený vždy k 1. dňu v kalendárnom mesiaci a dátum prvej splátky na 01.12.2018. Mal preukázané, že žalovaná sa zaviazala, že bude veriteľovi platiť náhradu poisteného za dobu trvania poistenia, a to 60 mesačných platieb náhrady poistného vo výške 18,- eur so splatnosťou k 1. dňu od 01.12.2018 do 01.11.2023, čo vyplývalo zo žalovanou podpísanej prihlášky do poistenia schopnosti splácať úver. Pokiaľ ide o skutočnosť, či je úver bezúročný a bez poplatkov, súd prvej inštancie uviedol, že zistil, že zmluva obsahuje všetky náležitosti predpokladané a vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch s ich presnou špecifikáciou, na základe čoho dospel k záveru, že zmluvu nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcom bolo preukázané, že žalovanej bola poskytnutá suma 2 000,- eur (žalobca predložil doklad o odoslaní tejto platby žalovanej dňa 26.10.2018). Žalovaná podľa úverového prípisu uhradila len prvú splátku v plnej výške s poistným a následne uhradila dňa 26.02.2019, 26.02.2019, 20.03.2019 a 22.08.2019 sumu 13,10 eur, kde tieto sumy nestačili ani na úhradu jednej ďalšej splátky úveru. Žalovaná neuhradila už druhú splátku splatnú dňa 01.01.2019, preto bola žalobcom vyzvaná listom zo dňa 17.03.2019 na úhradu nedoplatku na splátkach č. 2, 3, a 4 s upozornením o následkoch pri omeškaní s úhradou ktorejkoľvek splátky. List bol žalovanej doručený dňa 21.3.2019. Z dôvodu neuhradenia dlžných splátok žalobca úver zosplatnil dňa 10.04.2019, pričom súd dospel k záveru, že podmienky pre zosplatnenie boli splnené. Za nedôvodnú považoval námietku premlčania. Uviedol, že od splatnosti žiadnej splátky do dňa podania žaloby neuplynula trojročná premlčacia lehota. Čo sa týka namietaných neprijateľných zmluvných podmienok, tieto žalovaná nijakým spôsobom nešpecifikovala. Súd dôkladne podrobil zmluvu súdnemu prieskumu, pričom v zmluve žiadne neprijateľné zmluvné podmienky zistené neboli. Vo vzťahu ku skúmaniu bonity žalovanej zo strany žalobcu súd prvej inštancie poukázal na doklady predložené žalobcom, podľa ktorých tento overil nebankový register klientských informácií, dopytom Sociálnej poisťovne overil zamestnanie žalovanej a evidovaný vymeriavací základ, cez stránku dlžník.sk a stránku ministerstva spravodlivosti overil, či na žalovanú nebol vyhlásený konkurz. Uviedol, že žalobca tak pred uzavretím zmluvy s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej, že jej žalobca vnútil poistenie schopnosti splácať úver, mal súd prvej inštancie za to, že toto tvrdenie sa žiadnym spôsobom nepreukázalo, keď prihláška do poistenia bola žalovanou podpísaná na samostatnej listine a formulárové znenie zmluvy rávalo s oboma prípadnými možnosťami, a to tak pre prípad, že by žalovaná žiadala o poistenie schopnosti splácať úver, ako aj pre prípad, že by žalovaná toto poistenie nežiadala. Súd preto poistenie schopnosti splácať úver zo strany žalovanej považoval za dobrovoľné. V prípade, že by žalovaná bola prinútená inými prostriedkami k uzatvoreniu poistenia, bolo potrebné tieto skutočnosti tvrdiť a preukázať, k tomu však v konaní nedošlo. S prihliadnutím na to, že žalovaná uhradila zo sumy, na úhradu ktorej sa zmluvou zaviazala, celkom sumu 109,29 eur, nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3 100,11 eur považoval za dôvodný. Popri istine 3 100,11 eur súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj nárok na úhradu zmluvnej pokuty, ktorá bola riadne písomne dohodnutá v zmluve. Popri zmluvnej pokute priznal žalobcovi aj nárok za zákonnú sankciu, ktorou je úrok z omeškania. Dojednané sankcie za omeškanie sú podľa názoru súdu v súlade so zákonom a žalobca ich uplatnil len za obdobie, kedy bola žalovaná v omeškaní. (§ 544, § 53b ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 a § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.). Súd prvej inštancie žalovanej povolil splácať dlh v splátkach po 100,- eur mesačne, a to vzhľadom na výšku istiny 3 100,11 eur a čistý mesačný príjem žalovanej vo výške cca 600,- eur. Mal za to, že žalovaná je schopná uvedené splátky aj s ohľadom na svoje výdavky splácať. Zároveň súd uložil žalovanej splácať dlh pod sankciou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky s tým, že uvedená sankcia tak primerane chráni žalobcu pred neplnením povinnosti zo strany žalovanej a na druhej strane motivuje žalovanú k pravidelnému splácaniu dlhu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov. Súd nerozhodol o náhrade trov podľa § 257 CSP tak, ako to navrhovala žalovaná, nakoľko táto nepreukázala existenciu výnimočných dôvodov pre jeho aplikáciu.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Domáhala sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie. Svoje odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a súd nadržíava úžerníckemu veriteľovi a jeho vymáhačovi. Dôvodila, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 11 zákona č. 129/210 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a teda že s odbornou starostlivosťou neposúdil schopnosť žalovanej splácať úver. Namietala, že sa súd prvého stupňa mylil a zavádzal, keď v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že z obsahu zmluvy nezistil, že by obsahovala neprijateľné podmienky. Tvrdila, že sudca sa vôbec

nezaujímal o vzájomné plnenia medzi spornými stranami a nevyužil tak svoje povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 295 CSP. Uviedla, že sudca sa nedokázal, nevedel a nechcel zorientovať ani v tých najzákladnejších úverových vzťahoch, tak ostatné, následné, zložitejšie vzťahy súvisiace s úverom už ani neriešil a ani ich nepodporoval. Žalovaná má za to, že zmluva veriteľa obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom namieta, že súd nepodrobil zmluvu súdnej kontrole a neidentifikoval neprijateľné zmluvné podmienky. Uviedla, že žalobca žalovanej vnútil poistenie schopnosti splácať úver. Poprela žalobcom nárokovanú čiastku. V odvolaní žalovaná uplatnila námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi Okresného súdu Považská Bystrica. V súvislosti s tým uviedla, že zo strany súdu vníma nezaujím o spravodlivé konanie, šikanózne konanie zo strany sudkyne s finančnými dôsledkami v jej neprospech. Má pocit, že sudkyňa je voči nej zaujatá. Vychádzala z toho, že sudkyňa nebrala do úvahy jej doterajšie argumenty a výhrady voči obsahu žaloby. Záverom uviedla, že verí, že nadriadený súd jej námietku zaujatosti neposúdi ako šikanózne alebo zjavne nedôvodnú v zmysle § 58 CSP.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovanej dodáva nasledovné:

6. V posudzovanej veci súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím žalobe v celom rozsahu vyhovel, keď žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3 100,11 eur so zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania tak, ako vyplýva z výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovanej, ktorá požiadala o splácanie žalovanej sumy v splátkach, vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

7. Žalovaná v odvolaní namieta nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h), podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Popri uplatnených odvolacích dôvodoch žalovaná súdu vytýka, že nadržíava stranu úžerníckemu veriteľovi a jeho vymáhačovi, ktorý nezákonnými postupmi už pripravil o majetok okrem nej aj iných občanov SR. V podanom odvolaní žalovaná zároveň uplatnila námietku zaujatosti voči sudkyňi JUDr. A. A.. Uviedla, že konanie prvostupňového súdu a konajúceho sudcu považuje za neodborné, za benevolentné voči nej, ktoré ohrozuje nielen úžernícky žalobca, ale aj konajúci súd. Uviedla, že o akomkoľvek úverovom vzťahu sa dá uviesť, že ako prvé je vždy dopyt po úvere s následnou ponukou na úver, kde veriteľ zneužíva svoje odborné znalosti pred slabým právnym a finančným vedomým spotrebiteľom a pred jeho finančnou tiesňou. Následne veriteľ v súlade so zákonom musí odborne posúdiť žiadateľa o úver, lebo ak nie, potom veriteľ zo zákona stráca možnosť jednorazového splatenia pohľadávky plynúcej zo zmluvy so spotrebiteľom. Nasleduje podpis zmluvy a súvisiacej zmluvnej dokumentácie, ktorú spravidla formuluje a predkladá veriteľ a bežný spotrebiteľ sa v nej nevie ani nemôže vyznať či orientovať. Hneď po podpise zmluvnej dokumentácie sú už podstatné iba vzájomné finančné plnenia oboch zmluvných strán.

8. Za zásadnú otázku žalovaná považovala, či sudca overoval odbornú starostlivosť veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver.

9. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej, je v prvom rade potrebné poukázať na to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá dňa 26.10.2018, teda v

čase, keď zákon č. 129/2010 Z. z. v ust. § 7 ods. 1 ukladal veriteľovi pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s tým, že veriteľ berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť veriteľa hodnoverne preukázať vynaloženie odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľského úveru je ustanovená v § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.. Vynaložením odbornej starostlivosti sa podľa § 7 ods. 17 písm. b) citovaného zákona rozumie, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

10. V posudzovanej veci sa súd prvej inštancie zaoberal námietkou žalovanej o nepreskúmaní bonity žalovanej pred poskytnutím úveru a dospel k záveru, že žalobca pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Žalobcom bol overený nebankový register klientských informácií, bol vykonaný dopyt Sociálnej poisťovne na overenie zamestnania žalovanej a evidovaný bol vymeriavací základ cez stránku dlžník.sk a stránku Ministerstva spravodlivosti SR, čím bolo preverené, že na žalovanú nebol vyhlásený konkurz. Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaná v konaní nespochybnila, bola správnosť a pravdivosť údajov získaných od žalovanej pred poskytnutím spotrebiteľského úveru potvrdená aj podpisom žalovanej, pričom podľa vyjadrenia žalobcu v prípade nájdania akéhokoľvek negatívneho záznamu by bola príslušná informácia vytlačená a založená do zložky žiadateľa a žiadosť by bola zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca splnil svoju povinnosť preskúmať spôsobilosť žalovanej splácať úver stanovenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., nebol daný dôvod pre postup podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý ustanovuje dôsledky porušenia povinností. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

11. V preskúmvanej veci nemožno pochybovať o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka založeného medzi žalobcom a žalovanou zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou dňa 26.10.2018, v ktorom má pôvod v konaní uplatňovaný nárok. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že súd nekonal v súlade s § 298 ods. 1, 2 CSP odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ust. § 298 CSP upravuje posudzovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok z úradnej povinnosti. Ust. § 298 CSP umožňuje (ods. 1) resp. ukladá povinnosť (ods. 2) súdom, aby v individuálnych spotrebiteľských sporoch vyhlásili vo výroku znenie neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky. Pokiaľ súd v danej veci nezaložil svoje rozhodnutie na právnych záveroch v otázke neprijateľnosti zmluvných podmienok, bolo tomu tak výlučne z dôvodu, že dôkladným preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve nezistil (bod 30. odôvodnenia), nie z dôvodu, že sa súd prvej inštancie neprijateľnosťou zmluvných podmienok z úradnej povinnosti nezaoberal, tak ako v odvolaní namieta žalovaná.

12. Nakoľko predmetom konania nebolo bezdôvodné obohatenie veriteľa v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, je námietka, že súd sa vôbec nezaujímal o vzájomné plnenia medzi spornými stranami, bez akejkoľvek relevancie k predmetnej veci. Uvedená argumentácia žalovanej o bezdôvodnom obohatení veriteľa sa totiž vôbec nevzťahuje k predmetnému sporu. Nedôvodné sú aj námietky žalovanej, že sudca neriešil nezákonnosť postúpenia pohľadávky banky. V danej veci totiž k postúpeniu bankovej pohľadávky nedošlo a netvrdili to ani strany sporu.

13. Nemožno dať za pravdu žalovanej ani v tom, že žalobca nepreukázal, že žalovanej poskytol v súlade s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere sumu 2 000,- eur. Žalobca totiž spolu so žalobou predložil súdu listinný dôkaz o tom, že bankovým prevodom poukázal na účet žalovanej sumu 2 000,- eur. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní tvrdí, že samotná zmluva nie je dôkazom o reálnom požičaní finančných prostriedkov, v tomto smere so žalovanou možno súhlasiť, avšak žalobca poskytnutie finančných prostriedkov nepreukázal zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ale aj bankovým výpisom/výpisom z účtu - odoslaním platby na účet žalovanej dňa 26.10.2018.

14. Vo vzťahu k poisteniu je potrebné uviesť, že poistenie schopnosti splácať úver bolo uzatvorené samostatne v písomnej forme, nebolo súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná mala možnosť prijať návrh poistenia schopnosti splácať úver, nemala povinnosť návrh prijať. Pokiaľ návrh prijala, mala možnosť označiť, pre ktorý balík poistenia určený pre fyzické osoby spotrebiteľov sa rozhodla. S námietkou, že žalobca žalovanej vnútil poistenie schopnosti splácať úver, sa súd prvej inštancie zaoberal. Vo vzťahu k tejto námietke a jej posúdenie súdom prvej inštancie žalovaná žiadnu inú argumentáciu odvolaciemu súdu neponúkla, preto odvolací súd ani túto námietku nepovažoval za opodstatnenú.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie si zákonu zodpovedajúcim spôsobom splnil svoju povinnosť ex officio, t. j. z úradnej povinnosti podrobiť uzavretú zmluvu kontrole z hľadiska dodržania noriem spotrebiteľského práva, a to nielen z hľadiska danosti obligatórnych náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ale aj zisťovania, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky formulované v neprospech spotrebiteľky (§ 53 Občianskeho zákonníka) a s jeho záverom, že zmluva má predpísané zákonné náležitosti a zároveň neboli zistené neprijateľné zmluvné podmienky, sa odvolací súd stotožňuje.

16. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Ústavného súdu uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, že súdy sa musia zaoberať najdôležitejšími argumentmi vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (napr. Garcia Ruiz v Španielsko, Vetrenko v Moldavsko, Kraska v Švajčiarsko). Nevyžaduje sa, aby na každý argument strany, teda aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vrátane rozhodnutia o trovách konania, ktoré v odvolaní žalovanou neboli spochybnené.

18. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto by mal v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP voči neúspešnej odvolateľke (žalovanej) nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca však bol v odvolacom konaní nečinný, žiadne trovy odvolacieho konania mu nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti, ktorú žalovaná uplatnila v rámci podaného odvolania, zákonná sudkyňa JUDr. A. A. vo vyjadrení zo dňa 03.08.2021 k námietke zaujatosti uviedla, že v predmetnej veci sa necíti zaujatá, strany sporu ani zástupcu žalobcu osobne nepozná, pričom o žalobcovi a jeho právnom zástupcovi má poznatky len z rozhodovacej činnosti v iných konaniach vedených na Okresnom súde Považská Bystrica, kde je zákonnou sudkyňou. Uviedla, že nemá žiaden pomer ani k rozhodovanej veci.

20. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd podľa § 54 ods. 1 CSP skúmal, či existujú zákonné dôvody vylučujúce sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí u zákonnej sudkyne, ktorej bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie. Dospel k záveru, že sudkyňa JUDr. A. A. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí.

21. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

22. Z ustanovenia § 49 ods. 1 CSP vyplýva, že sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti. I keď zákon v uvedenom ustanovení § 49 ods. 1 CSP spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti (viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná) nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

23. Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. K vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže preto dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k stranám alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať.

24. V prípade uvedenej sudkyne, podľa názoru nadriadeného súdu nebola zistená žiadna z okolností, ktorá by ju v zmysle § 49 a nasl. CSP vylučovala z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. U zákonnej sudkyne predovšetkým nebol zistený jej vzťah k žalobcovi, jeho právnomu zástupcovi, k žalovanej, ani pomer k rozhodovanej veci. Z tvrdenia žalovanej, že zákonná sudkyňa nemá záujem o spravodlivé konanie, že sa dostatočne nezaoberala argumentami a výhradami žalovanej voči obsahu žaloby, nemožno vyvodiť, že namietaná sudkyňa má vzťah k veci, ktorý by ju vylučoval z prejednávania a rozhodovania. Pokiaľ v predmetnej veci nebol súdu žiadnym spôsobom preukázaný dôvod vylúčenia sudcu podľa § 49 ods. 1 CSP, namietané skutočnosti nemôžu založiť pochybnosti o nezaujatosti sudcu.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).